

La babiladaj rondoj okazas vendrede je la 19a horo.

La gastiganto mem preparas simplan manĝaĵon (ĉefmanĝon kaj deserton). La invititoj alportas **nur** trinkaĵojn kaj aperitivaĵojn. Je la fino ĉiuj donacas monon al la gastiganto por kontribui al ties elspezoj. Okaze de kunveno ĉe Espace Dickens ĉiu kontribuas ankaŭ al la lupago de la salono. (Fr 80.-).

Aliĝu al unu aŭ la alia grupo perrete.

"Ambaŭ grupoj" ĉe Espace Dickens

Dum la Ĝenerala Asembleo, ni rediskutos pri la maniero organizi la babiladajn rondojn. Bonvolu pripensi.

"Okcidenta grupo" :

Ve, la 26-an de januaro
ĉe François Randin
Vallombreuse 14, Lausanne
021 647 29 28 / 076 411 14 55

Aliĝu ĉe:

<http://doodle.com/8dk45bkb8brdf2nd>

"Orienta grupo" :

Ve, la 19-an de januaro
ĉe M.-A. kaj Knud Sunier
Av. des Alpes 150, Montreux
021 961 38 56 / 079 210 97 75

Aliĝu ĉe:

<http://doodle.com/poll/rwvef6hykb5dqds6>

Laŭzana Esperanto - Societo

ĉe F. Randin - ch. de Vallombreuse 14 * CH - 1004 LAUSANNE
+41 21 647 29 28 * sekretario@eo-l.ch

www.facebook.com/societedesperanto.lausanne

Poŝtĉekkonto - CCP 10-26785-8

Prez.: David Buhlmann * 021 624 36 38 - Vicprez.: Charlotte Blanc
Maillard * 079 393 32 63 - Sekr.: François Randin * 076 411 14 55 -

Kasisto : Françoise Pétermann * 079 517 44 43

Redaktoro de la informilo : Knud Sunier * 021 961 38 56

Informilo

januaro 2018 - n° 01

La kunsidoj de LES okazas je la 20-a,
ĉe Espace Dickens en Laŭzano.

Lunde, la 8-an de januaro 2018
**Francisko prelegos pri
sia vojaĝo al Ĉinio.**

Nia societo partoprenis la filmkonkurson
"Teo kaj Amo" organizita de Ĉina Radio
Internacia. LES ricevis premion " plej bona
muntado". Nia reĝisoro al Ĉinio iris
por ricevi ĝin kaj filmis sian vojaĝon.

Lunde, la 5-an de februaro :

Ĝenerala asembleo

Lunde la 5-an de marto

Decidota

Lunde la 2-an de aprilo

Decidota

Via feliĉo dependas ne de la
aliaj, sed de vi mem.

Laŭzana Esperanto-Societo

ZAMENHOFA FESTO

Sabate, la 16-an de decembro 20 membroj de la *Laŭzana Esperanto Societo* kuniĝis en la *Gastejo de Epalinges*. Ĉiu ricevis ĉapon de kristnaska paĉjo, kelkaj kun intermitaj lumoj! Certe L.L. Zamenhof ĝojis vidante nin el sia mondo. Ŝajnas, ke li faris okulsignon al ni! Ni ricevis pecojn da pico, sekitan viandon kaj abundan fonduon. La etoso estis tre amika ... kiel kutime. Ni plezure revidis kelkajn membrojn, kiuj malofte venas al niaj renkontiĝoj.

19. ĜUSTECO EN JUSTECO

Vere aŭ fantazie (Claude Piron)

Sekvu min al Irano hodiaŭ, ĉu vi konsentas? Ni flugu tien kune. Imago estas tiel rapida vojaĝilo! Rigardu: ĉi tiu urbo estas bela, ĉu ne? Ni malsuprenflugu ĝis la nivelo de la tero kaj de la homoj, kaj trankvile paŝu sur la stratoj. Jen. Ni promenu. Sed en kiu tempo ni estas? Mi ne scias, sed certe ne plu estas la dudeka jarcento. Ho, kial tiom da infanoj ariĝis ĉi tie? Ha jes, rigardu! Maljuna viro eldiras rakonton. Eĉ plenkreskuloj staras en la rondo, plej atentaj. Ankaŭ ni aŭskultu.

Kaj nun (la maljunulo diras) mi rakontos al vi pri la malriĉulo en la juĝejo.

Temas pri malriĉulo, kiu atingis tian profundecon de senhavo, ke ne estis alia solvo al la problemo manĝi ol stari sur vojoj kaj stratoj kaj petadi monon de la homoj, kiuj pasis.

La tago estis malbela, kun ĉielo griza pro la multaj nuboj. Rigardante la ĉielon kun tiuj nuboj, kiuj amasiĝis, kaj pli kaj pli transiĝis de grizo al nigro, oni povis nur certigi, ke baldaŭ pluvos. Malvarma, rapida vento blovis senkompatate tra la rektaj stratoj de la urbo.

La malriĉulo tute ne ŝatis pluvan veteron, nek tiun fortan venton, malvarman, pli ol malvarman, fakte, frostan, tiel frostan, ke ŝajnis,

ke ĝi frostigos la korpon ĝis-oste. Kiam la unuaj pluveroj falis, li kuris en la unuan magazanon, kiu prezentiĝis. Estis fruktovendejo. Multaj personoj tie staris. Komence, la malriĉulo tre kontentis, ke neniu atentis lin. Estis bone stari ene kaj vidi, kiel terure pluvas ekstere kaj senti sin trans la atingo de tiu frosta vento.

Sed tre rapide la vento flugigis la nubojn for, kaj baldaŭ la ĉielo rebluiĝis, kaj aperis varma, plaĉa, brila suno. Vidi tiujn fruktojn, aŭdi tiom da homoj aĉeti jen tion, jen tion ĉi, tio igis la malriĉulon konscia pri malsato. La antaŭan tagon, li manĝis ovon, sed de tiam nenion pli. Krome, li ne trinkis de longe kaj sentis malagrablan soifon.

Li ne havis multe da mono, sed tamen iom, kiun li ricevis tuj antaŭ ol ekfalas la unuaj pluvaj akveroj. Li pensis: frukto estas bona por satigi malsatan personon kaj sensoifigi homon, kiu soifas. Ju pli li pensis pri tio, ju pli li rigardis, des pli la fruktoj ŝajnis manĝindaj, des pli lia deziro al ili kreskis kaj kreskadis.

La mastro de la magazano estis tre okupita pri aliaj aferoj. Multaj aĉetantoj staris tie kaj postulis, ke oni atentu ilin. La malriĉulo atendis kaj atendis, kaj sentis sin pli kaj pli malbone, ĉar oni neniam okupiĝis pri li. "Riĉuloj ne bezonas, ke oni rapide prizorgu ilin. Sed en mi malsato kaj soifo krias tre laŭte, eĉ se neniu povas aŭdi tiujn kriojn. Mi nepre bezonas manĝi kaj trinki. Ĉu tiu fruktisto ne vidas, ke necesas okupiĝi pri mi?" Jen kiaj pensoj disvolviĝis en lia kapo. Sed la mastro tute ne atentis lin.

Finfine, ne plu eltenante, la malriĉulo kriis:

"Prizorgu min. Mi atendas ĉi tie jam longe, kaj vi okupiĝas pri personoj, kiuj alvenis post mi. Tio ne estas justa."

Sed la malriĉulo estis malbone vestita, li aspektis ne tre pure, kaj el lia korpo malplaĉa odoro disflugis. Pro tio la mastro de la magazano ne emis aliri lin. Li preferis vendi al la belvestuloj, kiuj konstante envenadis.

...

Daŭrigo en venonta informilo